

Karlovy Vary
International Film Festival

HLUCHÉ DNI

INFORMÁCIE O FILME

ORIGINÁLNY NÁZOV	Hluché dni
ANGLICKÝ NÁZOV	Silent Days
KRAJINY PRODUKCIE	Slovensko Česko
ROK VÝROBY	2019
MINUTÁŽ	81 min.
ŽÁNER	hybrid
JAZYK	rómsky slovenský
FARBA	farebný
PRODUKCIA	partizanfilm (SK) Rozhlas a televízia Slovenska (SK) kaleidoscope (SK) školfilm (CZ)
PODPORA	Audiovizuálny fond
RÉŽIA	Pavol Pekarčík
NÁMET	Pavol Pekarčík
SCENÁR	Pavol Pekarčík
KAMERA	Pavol Pekarčík Oto Vojtičko
ZVUK	Pavol Pekarčík Tomáš Vojtičko
STRIH	Pavol Pekarčík Ondrej Lehocký
ÚČINKUJÚ	Sandra Siváková Marián Hlaváč Alena Červeňáková René Červeňák Karmen Balogová Roman Balog Kristián Gaži

PROJEKT SA ZÚČASTNIL
PLATFORIEM

Docu Talents from the East
(MFF Karlove Vary 2016)
Meeting Point Vilnius
(MFF Vilnius 2017, cena
Vilnius Goes to Cannes)
Works in Progress
(MFF Febiofest 2017)

WEBSTRÁNKA

www.hluchedni.sk

OBSAH

TAGLINE

Tí, čo nepočujú, počúvajú sny

LOGLINE

Štyri príbehy o nepočujúcich deťoch z rómskych osád, ktoré pozorujú svoje okolie bez toho, aby mu úplne rozumeli a snívajú svoj vlastný svet.

SYNOPSIS

Štyri príbehy o nepočujúcich deťoch z rómskych osád, ktoré pozorujú svoje okolie bez toho, aby mu úplne rozumeli a snívajú svoj vlastný svet: o Sandre, ktorá miluje futbal a Ronaldinha, o Mariánovi, ktorý sa chce stať rušňovodičom a zároveň Van Dammom, o Alene a Reném, ktorí sa obávajú, že sa im narodí hluché dieťa, a o súrodencoch Romanovi, Kristiánovi a Karmen, ktorí snívajú o záchode a skutočnej obývačke.

AUTORSKÁ EXPLIKÁCIA

K HLUCHÝM DŇOM som sa dostal cez svoju dizertačnú prácu: hľadal som miesto, v ktorom sa prekrýva vizuálny svet fotografie a filmu, akýsi hybridný priestor medzi nimi – ich vzájomné prelínania a ovplyvňovania.

Po jednej z rešeršných ciest po rómskych osadách som triedil fotky, keď sa ma moja žena opýtala, kto je ten chlapec s nežnými očami. Pre mňa to dovtedy bolo len jedno z mnohých detí, ktorých je v slovenských osadách veľa. Ale tento chlapec bol špeciálny tým, že nepočul. Začal som teda rozmýšľať nad tým, ako sa asi cíti: je outsiderom komunity, ktorá je v našej spoločnosti beztak outsiderom. Napadlo mi, že by bolo možno zaujímavé

pozorovať, ako sa s takýmto hendikepom vyrovnáva. Toto bol Marián. Ostatné deti sa už potom hľadali pomerne ľahko – hluchonemé deti nájdete v každej z rómskych osád.

Vnorením sa do každodennej reality svojich protagonistov som pochopil, že každé dieťa prežíva okolitú realitu pomocou snívania. Nezáleží na tom, či počuje alebo nie, či rozpráva alebo nie. Dôležité ale je do týchto snov preniknúť, odkryť ich, pozorovať. V dnešnej dobe majú ľudia čoraz menej možností stretávať ľudí z opačnej strany spektra, nielen sa ešte priblížiť ich vnútornému svetu. To znamená, že čoraz menej vieme o ľuďoch, ktorí nežijú v našej spoločenskej vrstve, štvrti, či na našej úrovni príjmu. Nechápeme ich pohnútky, starosti a motívy.

Bolo preto veľmi zaujímavé nahliadnuť do života ľudí, o ktorých vieme tak málo. Dozvedieť sa o tom, že majú podobné obavy, sny, radosti ako my. A o tom by tento film mal byť: mal by spájať. Alebo aspoň pomôcť spájaniu. Preto som sa pokúsil o portrét skupiny vylúčenej z vylúčenej skupiny.

Ako dokumentárny režisér viem, že život vymýšľa absurdné situácie, o ktorých by sme si často pomysleli aké sú nepravdepodobné. To je niečo, čo človek ťažko vymyslí za klávesnicou počítača. Počas dlhých hodín a dní v osadách som teda začal som pracovať na observáciách, na zbieraní malých detailov, odpozorovaných nuáns, ktoré vytvorili náladu, základný pocit filmu. Ale bolo potrebné s nimi ešte pracovať, poskladať ich do ucelenejšieho príbehu, viesť ich. Preto som sa rozhodol do filmu implementovať aj hrané prvky, výsledkom čoho je hybridný žáner.

Pozorovaných detí bolo spočiatku viac. Postupne sa výber zužoval: do popredia sa dostali postavy, ktoré nestrácali autenticitu ani pri hraných scénach, a ktoré mali potenciál sa predstaviť v komplexnejšom príbehu. Napokon som sa rozhodol pre štyri poviedky.

Počas nakrúcania filmu sme vystriedali viacero druhov kamier. Rómske komunity sú už po skúsenostiach s bulvárnymi médiami alergické na kameru a nakrúcanie, ale

keď sme začali na mieste skladať našu kamerovú zostavu, pochopili, že pôjde o úplne iný typ filmu a rozprávania. Vnímali náš miniatúrny štáb ako rogalistu, ktorý si z pár trubiek a kúska plátna poskladá lietajúci stroj.

Pre mňa však bol stále najdôležitejším parametrom autenticita – a to aj vizuálna. Obraz je preto vo väčšine prípadov explikovaný v celku a bez pohybu pozoruje dej. Je to minimalizovanie obrazového vyjadrovania, ktoré je prakticky oklieštené len na kompozíciu. Tento princíp bol v priebehu nakrúcania dosť veľkou výzvou: nepočujúcemu dieťaťu nevysvetlíte, kde je okraj záberu. Autentické zábery tak boli nenávratne preč. Pri hraných sme museli niekoľkokrát opakovať.

Pri strihovej koncepcii som rozmýšľal o prelínaní rozprávania medzi fotografiou a filmom. Používal som paralelu pozorovania fotografickej výstavy: pred každou fotografiou strávite toľko času, koľko sami uznáte za vhodné. Potom sa presuniete ďalej. Chcel som sa tomu vo filme priblížiť: je síce strihaný medzi jednotlivými situáciami, ale samotné situácie vo vnútri scény strihané nie sú, pozorujeme ich tak, ako sa odohrávajú, ako sú rozprávane. Tento spôsob mi pomohol zdôrazniť už spomínanú autenticitu.

V zásade bolo pre mňa kľúčové sa protagonistom čo najviac priblížiť, a byť úprimný vo svojom záujme o nich. Bez toho by význam filmu – spájanie a porozumenie – nebolo možné zdieľať na filmovom plátne.

ŽIVOTOPISY

PAVOL PEKARČÍK

Pavol Pekarčík (1972) pôsobí ako režisér, kameraman, pomocný režisér a producent. Dlhodobu spolupracuje s vybranými slovenskými režisérmi, ako napr. Ivanom Ostrochovským na filmoch ILJA (strih a kamera) či POSOL (pomocný režisér), Martinom Šulíkom na filme CIGÁN (pomocný režisér) alebo Ivetou Grófovou na filme AŽ DO MESTA AŠ (pomocný režisér, vedúci výroby a koproducent).

Réžijne debutoval celovečerným filmom ZAMATOVÍ TERORISTI, spoločne s Petrom Kerekesom a Ivanom Ostrochovským, ktorý bol v svetovej premiére uvedený na MFF Karlove Vary, kde získal Cenu FEDEORA, a medzinárodnej premiére uvedený na prestížnom Berlinale, odkiaľ si doniesol Cenu čitateľov denníka Tagesspiegel.

HLUCHÉ DNI sú Pekarčíkov debutový sólo celovečerný film.

FILMOGRAFIA ///

2019: Hluché dni (celovečerný hybridný film) - réžia

2013: Zamatoví teroristi (celovečerný dokumentárny film) - réžia

2012: Až do mesta Aš (celovečerný hraný film) - pomocný režisér, vedúci výroby, koproducent

2011: Cigán (celovečerný hraný film) - pomocný režisér

2010: Ilja (krátky dokumentárny film) - strih, kamera

KATARÍNA TOMKOVÁ

Katarína Tomková (1984) je v oblasti filmu aktívna od roku 2004, pričom začínala ako filmový kritik, asistent produkcie v reklamnej aj filmovej oblasti, ako aj koordinátor tlačového oddelenia. V rokoch 2009 – 2015 pracovala pre Slovenský filmový ústav na zahraničnom oddelení, venovala sa medzinárodnej propagácii slovenskej kinematografie na

dôležitých filmových podujatiach po celom svete.

V súčasnosti úzko spolupracuje so spoločnosťou Punkchart films, s ktorou spolupracovala na filmoch 5 OCTOBER (2016) Martina Kollara (svetová premiéra na MFF Rotterdam) HOTEL ÚSVIT (2016) Márie Rumanovej (svetová premiéra na IDFA), NINA (2017) Juraja Lehotského (svetová premiéra na MFF Karlove Vary a severoamerická na MFF Toronto), MALÁ MOSKVA (2018) islandského režiséra Grímura Hákonarsona (medzinárodná premiéra na MFF Goteborg), THE SOUND IS INNOCENT (2019) českej režisérky Johany Ožvold (svetová premiéra na Visions du Réel), a najmä slovensko-rumunsko-česko-írskom koprodukčnom projekte POSOL Ivana Ostrochovského, ktorý prezentovala na rôznych fórach pre profesionálov (Cottbus, Arras, Les Arcs). S Jurajom Lehotským momentálne spolupracuje na jeho poslednom projekte POTLESK, ktorý sa plánuje nakrúcať koncom roka 2019.

Spoločne s Pavlom Pekarčíkom spolupracovala na jeho filme na pomedzi hraného a dokumentárneho žánru HLUCHÉ DNI (2019).

Je absolventkou tréningových programov SOFA 2015 a EAVE Producers Workshop 2016.

FILMOGRAFIA ///

2019: Hluché dni (r. Pavol Pekarčík, hybridný film)

2019: The Sound Is Innocent (r. Johana Ožvold, dokumentárny film)

2018: Malá Moskva (r. Grimur Hakonarson, dokumentárny film)

2017: Nina (r. Juraj Lehotský, hraný film)

2016: 5 October (r. Martin Kollar, dokumentárny film)

2016: Hotel Úsvit (r. Mária Rumanová, dokumentárny film)

KONTAKTY

KOPRODUCENT
& MEDZINÁRODNÝ KONTAKT

Katarína Tomková
kaleidoscope
katarina@kaleidoscope.sk
+421 908 281 407

PR MANAŽÉR SLOVENSKO

Zuzana Kizáková
zuzana.kizakova@gmail.com
+421 908 663 903